

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9C/175/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414211116
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Taťána Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1414211116.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Taťanou Polákovou v právnej veci žalobcu: Bc I. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, Q., zastúpený JUDr. Libušou Dočkalovou, advokátkou, Lachova 32, Bratislava, proti žalovanému: Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, IČO: 47 232 480, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

1. Žalovaná je povinná do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v Správach D. začínajúcich sa o XX.XX hod. na stanici T. odvysielat' text ospravedlnenia tak, že bude prečítaný a zobrazený s nasledovným obsahom:

Dňa XX.XX.XXXX v čase od XX.XX.XX hod do XX.XX.XX hod. D. a televízia P. odvysielala v P. na televíznej stanici T. príspevok pod názvom „U. L. na cestách“. Odvysielaním uvedeného príspevku došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv I.. U. L., keď príspevok obsahoval nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie o jeho osobe.

D. a televízia P. v uvedenom príspevku nepravdivo uviedla, že I.. U. L. v roku XXXX spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu.
Za odvysielanie uvedeného príspevku sa týmto I.. U. L. ospravedľujeme.

2. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

3. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 18.06.2014, doplnenou podaním zo dňa 05.03.2015 domáhal vydania rozhodnutia v nasledovnom znení:
„Odvysielaním príspevku pod názvom „U. L. na cestách“ dňa XX.XX.XXXX v čase od XX.XX.XX hod. do XX.XX.XX hod. na televíznej stanici T. v programe P. D., žalovaný neoprávnenne zasiahol do osobnostných práv žalobcu, a to do práva na ochranu občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy.

Žalovaný je povinný zdržať sa neoprávnených zásahov do osobnosti žalobcu, najmä zdržať sa zásahov do jeho súkromia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti.

Žalobca sa ďalej žalobou zo dňa 18.06.2014, doplnenou podaním zo dňa 05.03.2015 domáhal uložiť žalovanému povinnosť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku ospravedlniť sa žalobcovi v P. D. na televíznej stanici T. vo vysielacom čase od XX.XX.XX hod. do XX.XX.XX hod. uverejnením textu a prečítaním ospravedlnenia nasledovného znenia:

Dňa XX.XX.XXXX D. a televízia P. odvysielala v P. na televíznej stanici T. príspevok pod názvom „U. L. na cestách“. D. a televízia vyhlasuje, že odvysielaním uvedeného príspevku došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv I.. U. L., a to k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy. Príspevok obsahoval nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie o jeho osobe, čím bola verejnosť dezinformovaná a bola jej odňatá možnosť urobiť si vlastný hodnotiaci úsudok.

D. a televízia P. sa ospravedľňuje I.. U. L. za to, že odvysielaním uvedeného príspevku neoprávnené zasiahla do jeho osobnostných práv tým, že bez jeho súhlasu vyhotovila a odvysielala obrazový a zvukový záznam o jeho osobe, v ktorom uviedla nepravdivé a pravdu skresľujúce difamačné tvrdenia. Tým došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práva na ochranu občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy.

D. a televízia v uvedenom príspevku bez akéhokoľvek dôkazu a v rozpore so skutočnosťou uviedla, že I.. U. L. v roku XXXX spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu.

Odvysielanie uvedeného príspevku ľutujeme a verejne sa týmto I.. U. L. ospravedľňujeme.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 20.000 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v odvysielanom príspevku odzneli tieto nepravdivé tvrdenia: žalobca (označený plným menom a priezviskom a funkciou) o vodičský preukaz prišiel po medializovanej dopravnej nehode v roku XXXX, šoféroval opitý, za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu bol odsúdený, prokuratúra si presadila podmienku, žalobca podal dovolanie a preto musel konať krajský súd znova.

Žalobca v žalobe uviedol, že z odvysielaného príspevku diváci verejno-právnej televízie museli zákonite nadobudnúť dojem, že riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho spôsobil v roku XXXX dopravnú nehodu, za ktorú bol odsúdený a v súvislosti s tým mu bol odobratý vodičský preukaz, čo sa však nezakladá na pravde. Odvysielaním príspevku v tomto znení mu žalovaný pripísal niečo, čoho sa žalobca nedopustil a nebol za to odsúdený. Žalovaný z neznalosti uviedol, že prokuratúra si stanovila podmienku a že ohľadom zvyšku trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlo podal žalobca dovolanie na Najvyšší súd SR, ktoré sa nezakladajú na pravde. Žalobca v žalobe uviedol, že odvysielaním týchto nepravdivých informácií o ňom, ktorý bol identifikovaný menom a priezviskom a funkciou bolo vážne zasiahnuté do jeho práva na ochranu osobnosti a tento zásah mu privodil ujmu na jeho osobnostných právach. Bola ním narušená jeho česť, vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti. Takýmto zásahom do jeho osobnostných práv sa žalovaná dopustila konania, ktorým nerešpektovala ustanovenia viacerých zákonov. Žalovaný znovu zdôraznil, že: nie je pravdou, že bol odsúdený za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu, nie je pravdou, že šoféroval opitý, nie je pravdou, že o vodičský preukaz prišiel po medializovanej dopravnej nehode v roku XXXX a že šlo o dopravnú nehodu, nie je pravdou, že by si prokuratúra presadila podmienku, povinnosť uložiť skúšobnú dobu vyplýva priamo zo zákona a bola mu uložená v najnižšej možnej výmere, nie je pravdou, že vo veci rozhodoval najvyšší súd na základe jeho dovolania. Odvysielaný príspevok s namietaným obsahom nemal spravodajský charakter, pretože sa týkal jeho súkromného života. Skutočnosť, že bol v minulosti poslancom, žalovanú neoprávňuje, aby v súčasnosti nerešpektovala jeho právo na súkromie. Citlivosť tejto témy predurčoval spôsob odvysielania, pretože žalobcu postavil proti verejnosti, ktorá vždy negatívne vníma dopravné nehody a ešte horšie dopravné nehody spôsobené pod vplyvom alkoholu. Napokon žalobca v žalobe uviedol, že priznanie práva na ospravedlnenie považuje za nedostatočné, pretože jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti bola znížená v značnej miere, preto požaduje i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že podľa rozhodovacej praxe ESLP je potrebné zohľadniť nie len skutočnosť, či je dotknutá osoba súkromná alebo verejne činná, ale aj, či je verejne známa osoba. Verejne známa osoba je osoba, ktorá sa sama, svojou vlastnou činnosťou dostala do povedomia verejnosti a stala sa predmetom záujmu verejnosti a médií. Dá sa teda konštatovať, že svojou vlastnou

činnosťou vstúpila do verejnej sféry a teda nepožíva zvýšenú mieru ochrany ako by to bolo v prípade súkromnej osoby. Skutočnosť, že osoba žalobcu je verejne známou osobou je všeobecne známe, ktorú netreba dokazovať. Žalobca sa do povedomia verejnosti dostal svojou politickou činnosťou a neskôr ak svojim vlastným konaním. Poukazovala na skutočnosť, že záujmovou skupinou médií sú nie len osoby politicky činné v súčasnej dobe, ale sú to aj osoby, ktoré boli politicky činné v minulosti, obzvlášť, ak tieto osoby boli právoplatne odsúdené za viac trestných činov. Jedným zo základných poslaní nielen D., ale aj iných médií je výchovná činnosť. Z toho je zrejmé, že média informujú o trestnej činnosti a následných trestoch pre páchatel'a. Trestnoprávne sankcie nemajú za úlohu len napraviť páchatel'a trestného činu. Ich úlohou je aj odradiť od páchania trestnej činnosti ďalšie osoby. Tým, že média zverejňujú informácie o trestných konaniach a výškach trestov, má preto aj výchovný charakter, keď odrádzajú časť verejnosti od páchania trestnej činnosti. Z dôvodu výchovnej činnosti médií, je záujem médií o osoby právoplatne odsúdené za páchanie trestnej činnosti objektívny, obzvlášť, ak trestnú činnosť pácha osoba verejne známa, najmä z politických kruhov. Podľa názoru žalovanej je jej záujem, ale aj záujem iných médií o osobu žalobcu plne legitímny, v súlade s čl. 26 Ústavy SR, ktorý zaručuje slobodu prejavu a právo na informácie a z tohto dôvodu odvysielanie príspevku nemožno považovať za neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, prednesmi zástupcov strán sporu, prehratím zvukovoobrazového záznamu odvysielaného príspevku, záznamom o dychovej skúške zo dňa XX.XX.XXXX, Rozsudkom NS SR zo dňa 28.02.2017, č.k. 2 TdoV 19/2015, Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.04.2005, č.k. 5T 104/04, Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.05.2007, č.k. 3To/23/07, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa XX.XX.XXXX D. a televízia P. odvysielala v P. na televíznej stanici T. príspevok pod názvom „U. L. na cestách“. V odvysielanom príspevku podľa žalobcu odznali nepravdivé a pravdu skresľujúce tvrdenia a to, že bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky U. L. v auguste XXXX šoféroval opitý, a že spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu, a že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený. Žalobca namietal, že žalovanou odvysielané skutočnosti nie sú pravdivé.

5. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že žalobca sa predmetnou žalobou domáha aj upustenia od neoprávnených zásahov do osobnosti žalobcu, keď nemožno vylúčiť existenciu hrozby a ich opakovania. Žalobný návrh žalobca postavil tak, aby po obsahovej stránke širokej verejnosti nepripomínal znenie celého príspevku odvysielaného XX.XX.XXXX, pretože by tak došlo opakovane k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu. Poukazovala na zápis o dychovej skúške žalobcu vykonanej dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. s negatívnym výsledkom 0,00 mg/l. Uviedla, že v čase, ku ktorému sa vzťahuje príspevok žalobca nebol pod vplyvom alkoholu. Poukazovala na skutočnosť, že žalovaná nemala na vyhotovenie predmetného príspevku súhlas žalobcu. Žalovaná v odvysielanom príspevku uviedla difamačné tvrdenia, ktorými zasiahla do osobnostných práv žalobcu.

6. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že žalovaná má za to, že sporné vyjadrenia identifikované v žalobnom návrhu nie sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu, nakoľko v čase ich odvysielania žalobca nepožíval dobrú povesť. Žalobca sám nespornuje, že bol 3 krát právoplatne odsúdený z trestných činov. Žalobca ničím nepreukázal nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške 20.000 eur. Zápis o vykonaní dychovej skúšky z XX.XX.XXXX nepreukazuje nepravdivosť žalovanej odvysielanej informácie o tom, že žalobca šoféroval opitý. Ďalej uviedla, že predmetný príspevok nebol odborný právnický príspevok a teda, aby naň boli vznášané mimoriadne formalistické požiadavky. Bol určený na informovanie verejnosti a teda žalovaná sa mohla dopustiť určitého zjednodušenia a skreslenia. Takéto skreslenie nemožno považovať za zásah do osobnostných práv. Žalobca dostal priestor na vyjadrenie sa k pripravovanému príspevku, no uviedol, že sa vyjadrovať nebude. Satisfakciu za zásah do dobrej povesti môže požadovať len ten, kto ju má.

7. Žalobca vo výpovedi uviedol, že zásadným nepravdivým faktom, ktorý bol v predmetnej reportáži odvysielaný je, že dopravnú nehodu mal spôsobiť pod vplyvom alkoholu, okrem toho v príspevku je veľa ďalších nepresností. Zastáva názor, že zásadné fakty, ktoré sú nositeľom významných informácií by mali byť pravdivé. Pokiaľ tomu tak nie je, zasahujú do osobnostných práv tých, ktorých sa týkajú. Za takúto informáciu, ktorá bola poskytnutá v predmetnom príspevku považuje informáciu, že mal dopravnú nehodu spôsobiť pod vplyvom alkoholu a že v súvislosti s tým mu bol uložený trest zákazu riadiť motorové vozidlá na dobu 6 rokov. Výpisom dychovej skúšky preukázal, že v čase dotknutého incidentu

nebol pod vplyvom alkoholu. Nebezpečenstvo odvysielanej informácie je v tom, že dostal zákaz viesť motorové vozidlo 6 rokov, čo bol absolútne neprimeraný trest. Tým, že niekto povie, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo dostal za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu, zbaví ho možného pozitívneho efektu u tých, ktorí by chceli rozmýšľať nad poskytnutou informáciou. Druhý negatívny dopad je v tom, že vtedy bola téma jazdy pod vplyvom alkoholu v okruhu rôzneho druhu verejných činiteľov frekventovaná a odvysielaním príspevku sa dostal do okruhu ľudí, kam nepatrí. Povinnosťou žalovanej ako verejnoprávneho média je okrem iného poskytovať vyvážené spravodajstvo. Aj v tejto súvislosti sa žalovaná voči nemu dopustila neférovosti. Nerozporuje, že bol trikrát odsúdený. Žalobca tiež uviedol, že nie je správny názor žalovanej v tom, že osoba, ktorá bola odsúdená za trestné činy, nemá právo na ochranu osobnosti a že je možné o takejto osobe povedať čokoľvek. Na rozdiel od mnohých verejných činiteľov, ktorí sa takmer vždy úspešne vyhli trestnoprávnej zodpovednosti, on odmietol slobodu si vykupovať úplatkami. Prijal uložený trest, ktorý riadne vykonal. Nevie teda, aké poťažne kajanie sa má žalovaná ešte na myslí. Je si samozrejme vedomý toho, že opätovne nadobudnúť dobrú povesť je nefahké.

8. Svedok L. W. vo výpovedi uviedol, že v súčasnosti je bývalý, no v čase odvysielania predmetného príspevku bol zamestnancom žalovanej. Jednalo sa o príspevok „U. L. na cestách“. U žalovanej bol zamestnaný 3 roky, pracoval v médiach 10 rokov. Doposiaľ nebola sťažnosť ani na jednu reportáž, ktorú spracoval. Na otázky žalobcu, či ho žiadal o súhlas s vyhotovením obrazovo zvukového záznamu o jeho osobe v súvislosti s predmetným odvysielaným príspevkom, na ďalšiu otázku, či ho o svojom zámere natočiť predmetný príspevok informoval ako aj na otázku, či v čase výroby príspevku disponoval jeho súhlasom na použitie obrazovo zvukového záznamu o jeho osobe svedok uviedol, že si nespomína. Nespomína si ani na to, či dal žalobcovi možnosť vyjadriť sa k spracovanému príspevku pred jeho odvysielaním. Nespomína si, z akých zdrojov získal informácie o žalobcovi. Ani na to, z akých zdrojov si overil ich pravdivosť. Svedok ďalej uviedol, že to záleží od prípadu, či sa pred vyhotovením reportáže skontaktuje s osobou, ktorá v príspevku bude vystupovať. Na otázku žalobcu, že v reportáži bolo odvysielané, že dopravnú nehodu v roku XXXX spôsobil pod vplyvom alkoholu, aby uviedol, ako na to prišiel, svedok odpovedal, že na reportáži pracuje viacero osôb. Pod vyváženosťou reportáže treba rozumieť, že pokiaľ je to možné, treba osloviť obidve strany a dať im priestor na vyjadrenie sa k zamýšľanej reportáži, a, ak sa to dá, osloviť ešte aj tretiu stranu.

9. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 30.01.2017 uviedla, že naďalej trvá na svojom stanovisku, že predmetná žaloba je nedôvodná. Žalobou napadnuté výroky odvysielaného príspevku neboli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Podané informácie súviseli s odsúdením žalobcu za spáchané trestné činy, ktoré sa zakladali na pravde, a boli predmetom dlhodobého záujmu médií a širokej verejnosti aj pred odvysielaním príspevku. Žalovaná poukazovala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/273/2013, kde odvolací súd vyjadril názor, že žalobca je osobou verejného záujmu. V ďalšom žalovaná poukazovala na skutočnosť, že žalobca bol do roku 2002 poslancom NR SR, opakovane spáchal trestný čin útoku na verejného činiteľa, tiež spáchal trestný čin podvodu a bol vo výkone trestu odňatia slobody. Žalovaná vo vyjadrení ďalej uviedla, že poukazuje na verejne dostupné informácie o vedení vozidla žalobcom pod vplyvom alkoholu a to pred rokom XXXX, ako aj v roku XXXX, keď XX.XX.XXXX pod vplyvom alkoholu spôsobil dopravnú nehodu, vulgárne nadával policajtom, fyzicky napadol taxikára, do ktorého narazil. V roku XXXX mu policajti odobrali vodičský preukaz pre alkohol za volantom. Konflikt s policajtami a vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu mal ešte v roku XXXX. Šoférovanie žalobcu pod vplyvom alkoholu uňho nie je ojedinelá situácia.

10. Z listinných dôkazov súd zistil:

11. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 14.03.2002, č.k. 5T 42/99 žalobcu vinným zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX ako účastník dopravnej nehody hrubo urazil hliadku PZ. Za to mu bol uložený peňažný trest 663,88 eur.

12. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 11.04.2005, č.k. 5T 104/2004 uznal žalobcu vinným zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že žalobca dňa XX.XX.XXXX potom, ako neuposlúchol výzvy hliadky PMJ KR PZ Bratislava na zastavenie motorového vozidla zn. T. K., EČV: BA -XXX GF, ktoré riadil ako vodič a ktorému táto hliadka PMJ dávala baterkou s červeným svetlom z idúceho služobného

motorového vozidla PZ vrátane zapnutých červených svetiel výstražného rádiového zariadenia, rýchlosť vozidla na ulici U. zrýchlil a jazdou svojho vozidla zo strany na stranu blokoval vozidlo PZ, aby ho nemohlo prebehnúť a zastaviť, s vozidlom prešiel po uliciach L., T. a W., na ktorej asi po 400 m zastal pred bránou rodinného domu, kde ho dostihlo služobné motorové vozidlo PZ, z ktorého vystúpil člen hliadky PMJ ppráp. D. U. s cieľom ho skontrolovať, a keď pristúpil k dverám, diaľkovým ovládačom si žalobca otvoril dvere garáže, na čo sa mu ppráp. U. postavil pred jeho motorové vozidlo davajúc mu rukami znamenie na zastavenie, čo žalobca nerešpektoval, pohol sa s vozidlom dopredu a ľavou prednou časťou vozidla napriek tomu, že ppráp. U. odskočil, narazil do jeho pravého kolena a pokračoval v jazde až do dvora, kde po vystúpení z vozidla začal ppráp.U. a druhému členovi hliadky PMJ, ktorým bol ppráp. L. B. vulgárne nadávať, slová bližšie uvedené vo vyšetrovacom spise, na ich opakované výzvy nereagoval, odmietol im preukázať svoju totožnosť a nakoľko im kládol aktívny odpor, museli voči nemu použiť donucovacie prostriedky a predviesť na príslušné OO PZ, a j počas predvádzania na adresu príslušníkov PZ niekoľkokrát povedal, že toto budú ľutovať a že ich nechá vyzliecť z uniformy, pričom podľa lekárskeho ošetrenia a lekárskej správy ppráv.U. utrpel pohmoždenie mäkkých tkanív pravého kolena s celkovou dobou práceneschopnosti od 09.08.2004 do 17.08.2004. Za to bol žalobca odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a súčasne mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlo na dobu 6 rokov a povinnosť nahradiť škodu.

13. Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 30.10.2008, č.k. 4To/2/2008 uznal žalobcu vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu, pričom žalobca trestnou činnosťou spôsobil škodu na ťarchu štátneho rozpočtu SR vo výške 291.083,35 eur. Za to bol žalobcovi uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

14. Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 2 TdoV 19/2015 zo dňa 28.02.2017 rozhodol tak, že Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. októbra 2008, sp. zn. 4 To 2/2008, a v konaní, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. e/, g/, i/ Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach § 258 ods. 1 písm. d/, e/, § 259 ods. 3 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 v neprospech obvineného I.. U. L.. Napadnutý rozsudok zrušuje. Zrušuje aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 2007, sp. zn. 4T 2/2005. Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajskému súdu v Bratislave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

15. Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že v čase dychovej skúšky o XXX.XX hod. výsledok merania prítomnosti alkoholu v dychu bol s výsledkom 0,00 mg/l.

16. Podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na slobodu prejavu. Táto zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice štátu. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti a zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme (okrem iného) ochrany povesti alebo práv iných.

17. Podľa čl. 26 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názor slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

18. Právo na slobodu prejavu však nie je absolútne, je totiž obmedzené tak, ako to predpokladá čl. 10 ods. 2 Dohovoru a čl. 6 ods. 4 Ústavy SR, právami na ochranu osobnosti v rozsahu vymedzenom ust. § 11 a nasl. Obč. zákonníka. Obmedzenie prejavu práva na slobodu prejavu priznaním práva na ochrany osobnosti nie je porušením čl. 10 Dohovoru. V prípade kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti treba vychádzať z požiadavky ich vyváženej a proporcionality pri ich uplatňovaní, teda aby jednému právu nebola daná bezdôvodne prednosť pred právom druhým.

19. Podľa čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

20. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, (ďalej len Obč. zákonníka) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

21. Základné hodnoty ľudskej osobnosti sú ľudská dôstojnosť a osobná česť. Práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej cti sú zaručené ústavou a ich ochrana občianskym zákonníkom.

22. Ľudská dôstojnosť je kategória, ktorá charakterizuje človeka ako ľudskú bytosť, patrí každému bez výnimky a rozdielu. Právo na ochranu ľudskej dôstojnosti zabezpečuje každému človeku život pri rešpektovaní určitej všeobecne uznávanej hranice slušnosti, pri rešpektovaní svojobytnosti každej ľudskej bytosti. Každý má rovnaké právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti a na rovnakú ochranu pred jej ponižovaním.

23. Na druhej strane česť je výrazom určitej úcty, uznania, ocenenia, vážnosti fyzickej osoby, ktorú požíva pre svoje správanie, konanie a postoje u ostatných členov spoločnosti a ktorá ovplyvňuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

24. Pre vznik zodpovednosti za neoprávnený zásah je potrebná existencia protiprávneho zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v priamej príčinnej súvislosti s ktorou došlo k neoprávnenému zásahu. Všetky podmienky musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť subjektu zásahu súdom uloženú povinnosť znášať. Zásah musí byť spôsobilý narušiť integritu fyzickej osoby, znížiť hodnotu jej osobnosti, privodiť jej ujmu na cti, dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu, jeho úmysel či konanie v dobrej viere, a preto nie je rozhodujúce, či konal pôvodca zásahu úmyselne či len nedbalo určité tvrdenia preberal a ďalej rozširoval - spoliehajúc sa na ich pravdivosť, ako aj bez ohľadu na to, či si bol vedomý neoprávnenosti zásahu. Následky neoprávneného zásahu preto nemôžu byť vylúčené dôkazom tzv. ospravedliteľného omylu.

25. Neoprávnený zásah do osobnosti možno vyvolať odvysielaním nepravdivých údajov dotýkajúcich sa dobrého mena, cti, vážnosti, dôstojnosti osoby, odvysielaním síce pravdivých skutkových tvrdení, ktoré však majú osočujúcu povahu, a teda pôsobia difamačne, vyvolávajú znevažujúci dojem, alebo v neposlednom rade aj odvysielaním hodnotiacich úsudkov (kritiky) pokiaľ sú neoprávnené, teda vybočujúce z hraníc vecnosti, konkrétosti a primeranosti čo do obsahu a formy, čím sa miňajú svojmu účelu. K neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť ústne, písomne alebo aj iným aktívnym konaním, pričom nie je vylúčené zásah privodiť aj pasívnym správaním pôvodcu zásahu.

26. Z uvedeného je zrejmé, že je potrebné rozlišovať medzi neoprávneným zásahom a kritikou, pričom rozdiel medzi nimi je potrebné umiestniť v rozhodujúcom hľadisku pravdivosti, objektívnosti a cieľa, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Zákonná ochrana je daná len, ak vytykané prejavy sú zásadne nepravdivé alebo pravdu skresľujúce, avšak kritika, ktorá je primeraná čo do obsahu, formy a miesta, a nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu, nie je zásahom neoprávneným.

27. V prejednávanej veci, v ktorej sa žalobca v 1. rade v konaní proti žalovanej domáha ochrany osobnosti z dôvodu porušenia jeho práv na ochranu občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy, keď v odvysielanom príspevku pod názvom „U. L. na cestách“ dňa XX.XX.XXXX v čase od XX.XX.XX hod. do XX.XX.XX hod. na televíznej stanici T. v programe P. D. uviedla nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie o jeho osobe. D. a televízia v uvedenom príspevku uviedla, že I. U. L. v roku XXXX spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu. Táto informácia bola nepravdivá.

28. Reportáž má za cieľ pohotovo, s nevyhnutnými podrobnosťami a v jasnej forme zovšeobecniť najvýznamnejšie a najvšeobecnejšie javy a udalosti. Dominujúcim prvkom je dej, ktorý reportér na základe osobného poznania spravidla chronologicky opisuje priebeh udalostí tak, ako sa deje,

skutočnosť neskresľuje, zhromažďuje zaujímavosti a fakty, ktoré potom umocňuje výpoveďami priamych účastníkov, svedkov, ich priamou rečou alebo ich parafrázuje. V reportáži sa uplatňujú na vyjadrenie dynamiky deja aj metafory a prirovnania popri prísne a presne vyjadrenej fotografii. Reportáž je teda univerzálny žáner na stvárňovanie rôznych oblastí ľudského života. Publicistické prejavy realizované prostredníctvom masmédií sú určené širokej verejnosti s cieľom oboznamovať, objektívne informovať, prípadne aj vzdelávať, a ich základnými znakmi sú preto objektívnosť, zrozumiteľnosť, vecnosť, pôsobivosť, výstižnosť, nestrannosť a vyváženosť.

29. Vo vzťahu k reportáži sa zásadne nemožno dovolávať nepravdivosti tvrdení a vyjadrení jej účastníkov, či dotknutých osôb, práve na ktorých zážitkoch, dojmoch a názoroch je reportáž založená a ktoré tak vychádzajú z ich subjektívneho vnímania situácie, na ktorej mali priamu alebo nepriamu účasť. Na rozdiel od účastníkov reportáže, je však postavenie redaktora iné, nakoľko tento musí v reportáži zachovať nestrannosť a objektívnosť tým, že poskytne adekvátny priestor na vyjadrenie svojich názorov a postojov všetkým zúčastneným a dotknutým osobám (názorová pluralita), svojimi komentármi by sa mal obmedziť na nezaujaté hodnotenie opisovanej udalosti a poskytnúť poslucháčovi všetky aktuálne dostupné relevantné fakty (všestrannosť informovania) a tieto vyhodnotiť objektívne tak, aby si tento mohol vytvoriť sám svoj vlastný úsudok.

30. Z uvedeného vyplýva, že v prípade jednostranného spracovania reportáže, v ktorej sa poskytne priestor len jednej zo zainteresovaných strán, môže dôjsť k zásahu do osobnostných práv druhej zo zainteresovaných strán, ktorej priestor na reakciu nebol daný, hoci tomu nebránili žiadne vážne či objektívne prekážky. Existencia neoprávneného zásahu a zodpovednosti za vznik ujmy s tým spojenej však predpokladá posúdenie, či v prípade poskytnutia priestoru na vyjadrenie opomenutej strane, by v konečnom dôsledku vyznelo odvysielanie príspevku celkom inak.

31. V zásade teda nemožno od vysielateľa spravodlivo požadovať preukazovať pravdivosť tvrdení respondentov reportáže, avšak pokiaľ je reportáž založená na výpovedi len jednej strany a druhá (opomenutá) dotknutá strana v prípadnom súdnom spore predloží svoje fakty a argumenty k riešenej problematike, na základe ktorých možno usudzovať, že odvysielané údaje nie sú (úplne) pravdivé, alebo sú pravdu skresľujúce, a ktoré pokiaľ by boli odvysielané, keby mu bol daný rovnocenný priestor na ich prezentovanie, by prispeli k objektívnosti a vyváženosti príspevku, potom prichádza do úvahy zodpovednosť vysielateľa za neoprávnený zásah.

32. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa XX.XX.XXXX v čase od XX.XX.XX hod do XX.XX.XX hod. D. a televízia P. odvysielala v P. na televíznej stanici T. príspevok pod názvom „U. L. na cestách“. V odvysielanom príspevku odznali okrem iných tvrdenia, že žalobca (označený plným menom a priezviskom a funkciou) o vodičský preukaz prišiel po medializovanej dopravnej nehode v roku XXXX, šoféroval opitý, za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu bol odsúdený, prokuratúra si presadila podmienku a že žalobca podal dovolanie a preto musel konať krajský súd znova.

33. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 5T/104/04 zo dňa 11.04.2005 mal súd preukázané, že žalobca bol odsúdený za trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 08.08.2004. V odôvodnení predmetného trestného rozsudku sa na str. 4 uvádza, že“po predvedení vodiča uvedeného motorového vozidla bola u neho vykonaná dychová skúška na alkohol v krvi s negatívnym výsledkom.“ Žalobca bol odsúdený podľa § 155 ods. 2 tr. Zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, podľa § 39 ods. 2, písm. a/ Tr. Zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) NVS a bol mu podľa § 49 ods.1, § 50 ods.1 Tr. Zák. uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov. Krajský súd v Bratislave, rozsudkom sp.zn. 3To 23/07 zo dňa 15.05.2007 zrušil napadnutý rozsudok prvého stupňa vo výroku o náhrade škody. V ostatnom zostal prvostupňový rozsudok nezmenený. V odôvodnení odvolacieho rozsudku sa okrem iného aj uvádza: „I uložený trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel zodpovedá zákonu, keďže obžalovaný, súd nedisciplinovaný vodičom, bol už viackrát postihnutý pre porušenie dopravných predpisov, čo ale nemalo vplyv na jeho nápravu.“

34. Z obsahu vyššie citovaného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 5T/104/04 zo dňa 11.04.2005 jednoznačne vyplýva, že žalobca nebol v predmetnej veci odsúdený za trestný čin spáchaný pod vplyvom alkoholu, a to i napriek skutočnosti, že mu bola bezprostredne po spáchaní trestného činu

útoku na verejného činiteľa dňa 08.08.2004 vykonaná dychová skúška na alkohol v krvi, ktorá ale mala negatívny výsledok. O spáchaní činu pod vplyvom alkoholu nehovorí v žiadnom z bodov odôvodnenia ani odvolací rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To 23/07 zo dňa 15.05.2007, tento iba fakticky konštatoval, že ide o nedisciplinovaného vodiča, bez akejkoľvek zmienky o vední motorového vozidla pod vplyvom alkoholu.

35. V posudzovanej veci mal súd za preukázané, že nešlo o žiadnu medializovanú dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a teda žalobca nemohol prísť v súvislosti s dejom ktorý sa nestal o vodičský preukaz, nie je pravdou ani to, že si prokuratúra presadila podmienku, ani to, že žalobca podal dovolanie, správne malo byť uvedené „sťažnosť“. Všetky vyššie uvedené skutkové tvrdenia odvysielané žalovanou sú teda nepravdivé.

36. Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe, pričom z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie právom chránených osobnostných práv fyzickej osoby. Dôvodom vylučujúcim neoprávnenosť zásahu, pokiaľ ide o skutkové tvrdenia, je skutočnosť, že publikované fakty sú pravdivé, pričom dôkaz pravdy zaťažuje žalovanú. Občianskoprávna zodpovednosť je objektívna, čo znamená, že pôvodca zásahu sa nemôže exkulpovať tvrdením, že konal v dobrej viere alebo vynaložil všetko úsilie na zistenie pravdivosti informácie, ktoré možno od neho očakávať.

37. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že odvysielaním uvedenej reportáže žalovaná neoprávnenne zasiahla do práva na ochranu osobnosti žalobcu. Je pravdou, že v čase odvysielania predmetnej reportáže žalobca nemal ideálnu povesť. Ako sám žalobca potvrdil, bol 3 krát právoplatne odsúdený za trestnú činnosť (z toho 2 krát za útok na verejného činiteľa a 1 krát za podvod - tento rozsudok však nie je právoplatný, v dôsledku zrušenia rozsudku KS v BA Najvyšším súdom SR). To ale neznamená, že takýto človek nemá česť, dôstojnosť, záujem na dobrej povesti, že nemá právo na ochranu, a že o ňom možno povedať čokoľvek. To neznamená, že takýto človek nemá právo opätovne sa zaradiť do spoločnosti a žiť normálny život. Je neprípustné, aj do takéhoto človeka obrazne povedané „kopať“, pripomínať spáchanú trestnú činnosť a ho pranierovať, ponižovať, dehonestovať. Hoci, ako sám žalobca uviedol, uvedomuje si, že narušenie dobrej povesti sa nenapraví ľahko. Podľa názoru súdu, neexistuje relevantný dôvod, ktorý by oprávňoval žalovanú, aby o žalobcovi ex post, takmer 20 rokov od páchania skutku, ktorý je predmetom posúdenia a z ktorého žaloba vychádza, odvysielala príspevok so žalobcom napadnutými nepravdivými informáciami. To, že si divák vypočul a to súd akcentuje, vo verejnoprávnej televízii, že žalobca (označený plným menom a priezviskom a funkciou) prišiel o vodičský preukaz po medializovanej dopravnej nehode v roku 2004, a že šoféroval opitý, čo nebolo pravdou, bola mimoriadne citlivou informáciou, ktorú divák nepochybne vnímal veľmi negatívne, keď vo všeobecnosti sa takto vnímajú dopravné nehody a ešte negatívnejšie, spôsobené pod vplyvom alkoholu. Žalobca sa v minulosti dopustil aj spoločensky neakceptovateľného konania, za ktoré ale bol potrestaný, bol odsúdený a svoj trest vykonal. Donekonečna ho za to odcudzovať a ponižovať, súd považuje za neprimerané. Súd považuje odvysielanie týchto nepravdivých informácií za zásah do osobnostných práv žalobcu - práva na česť, dôstojnosť, a žalovaná je povinná žalobcovi sa za odvysielanie nepravdivých skutočností ospravedlniť. Nie je pravdou, že od redaktora, ktorý predmetný príspevok spracoval dostal priestor na vyjadrenie. Keby tomu tak bolo, redaktor L. W., ktorý bol súdom vypočutý ako svedok, by túto skutočnosť pred súdom povedal, no vyjadril sa, že si nespomína. Podľa názoru súdu predmetný príspevok bol spracovaný a odvysielaný tendenčne a účelovo. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaná uvedením nepravdivých tvrdení na jeho adresu neprimeraným výkonom slobody prejavu ohrozila jeho česť a povesť, postavenie i uplatnenie v spoločnosti, nepochybne tiež v očiach jeho rodiny, blízkych, známych, a v neposlednom rade aj v očiach širokej verejnosti. Nárok žalobcu súd považoval za dostatočne preukázaný aj prehratím audiovizuálneho záznamu odvysielanej reportáže. Predmetná relácia nebola objektívna a vyvážená, bola spracovaná jednostranne, keď nebol daný priestor na vyjadrenia žalobcovi, čím nebola zachovaná názorová pluralita. Súd ju považuje za účelovú, spracovanú v snahe upútať diváka zaujímavou, hoci neoverenou informáciou. Podľa názoru súdu žalobca je osobou verejného záujmu. Je bývalým poslancom Národnej rady SR, pričom jeden z trestných činov (útok na verejného činiteľa) spáchal počas výkonu poslaneckého mandátu. Tým, že žalobca prestal byť poslancom parlamentu, a teda osobou verejne politicky činnou, neprestal byť osobou verejného záujmu. Osobou, ktorá je predmetom verejného záujmu sa fyzická osoba stáva nielen svojou

pozitívnu, ale aj negatívnu činnosťou dosahujúcou určitú intenzitu, takouto osobou sa pritom fyzická osoba stáva aj bez vlastného pričinenia.

38. Súd neuložil žalovanej povinnosť ospravedlnenie odvysielat' v ním uvedenom čase, keď súd nemá možnosť ani právo zasahovať do vysielacieho času žalovanej, do redakčnej nezávislosti žalovanej ako vysielateľa, ktorá jediná je oprávnená rozhodnúť o obsahu programu správy D. a o trvaní jednotlivých spravodajských príspevkov v ňom zaradených.

39. Na vyhotovenie a použitie zvukovoobrazového záznamu o osobe verejného záujmu v súvislosti s témou verejného záujmu nie je potrebný súhlas žalobcu, nakoľko uvedené konanie spadá pod zákonnú spravodajskú licenciu žalovanej ako vysielateľa.

40. Nárok žalobca v tej časti, ktorou žiadal odvysielat' vyslovenie ľútosti nad odvysielaným príspevkom, nemá oporu v zákone. Súd skúma a rozhoduje o tom, či žalovaná odvysielaným príspevkom zasiahla, alebo nezasiahla do právom chránených záujmov žalobcu a teda, či je, alebo nie je povinná odvysielat' ospravedlnenie a nie, či ľutuje, alebo neľutuje toho, čo odvysielala (súd v predmetnom konaní nenahrádza vôľu žalovanej). Taktiež nemá oporu v zákone uvedenie konkrétnych jednotlivých zákonom chránených zložiek osobnosti, do ktorých bolo zasiahnuté do výroku rozsudku. Na základe ich posúdenia súd rozhodne, či došlo, alebo nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, čo súd uvedie vo výroku rozsudku. Súd zamietol aj nárok žalobcu Odvysielaním príspevku pod názvom „U. L. na cestách“ dňa XX.XX.XXXX v čase od XX.XX.XX hod. do XX.XX.XX hod. na televíznej stanici T. v programe P. D., žalovaný neoprávnené zasiahol do osobnostných práv žalobcu, a to do práva na ochranu občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy, keď sa jedná o duplicitu s výrokom, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť odvysielat' opravu.

41. Súd nevykonával dôkaz - vyžiadanie karty vodiča žalovaného, keď žalovaná bola poučená o možnosti uplatniť prostriedky procesnej obrany včas, preto na takýto návrh žalovanej uplatnený po uplynutí šiestich rokov od podania žaloby, súd už nemohol prihliadať.

42. Podľa § 13 ods. 2 Obč. zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

43. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, sumy 20.000 eur.

44. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch súdom v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Obč. zákonníka predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, t.j. ak
a) morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim,
b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere.

45. Pokiaľ ide o vyjadrenie miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú vyvolal zásah v rodinnom, pracovnom, či inom prostredí fyzickej osoby. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. Iba v prípade, že sa dostatočne preukáže reakcia svedčiacia o znížení dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere, v zmysle ust. § 13 ods. 2 Obč. zák. môže byť fyzickej osobe výnimočne priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

46. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch môže teda byť žalobcovi priznaná len výnimočne, ak sa dostatočne preukáže reakcia svedčiacia o znížení dôstojnosti žalobcu, pričom zníženie dôstojnosti žalobcu musí byť v príčinnej súvislosti s odvysielaním príspevku.

47. Ako už bolo vyššie uvedené, úspech žaloby na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch závisí predovšetkým na tom, či bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo vážnosť v spoločnosti. Zodpovedanie uvedeného je možné predovšetkým na základe v konaní produkovaných dôkazov, ktoré má povinnosť označiť žalobca.

48. Vykonaným dokazovaním nebol preukázaný taký zásah do práv žalobcu, ktorý by v značnej miere znížil jeho dôstojnosť alebo vážnosť v spoločnosti. Žalobca v inkriminovanej dobe bol nezamestnaný, nebol spoločensky ani politicky angažovaný, nemohlo teda dôjsť k zníženiu jeho dôstojnosti alebo vážnosti ani v pracovnom ani v spoločenskom prostredí. K zníženiu vážnosti osoby žalobcu nedošlo ani v rodinnom prostredí, keď žalobca v tejto súvislosti nič ani len netvrdil. Žalobca nepreukázal žiadnu osobnú ujmu ani inú ujmu spojenú so zvlášť citeľným znížením a sťažením jeho postavenia v spoločenských kruhoch. Žalobca nepreukázal ani, že odvysielaná reportáž znížila jeho šancu na uplatnenie sa vo verejnom a spoločenskom živote. Žalobca síce tvrdil, že v súvislosti s odvysielanou reportážou sa nemôže zamestnať a že má problémy, bližšie však tieto svoje tvrdenia nešpecifikoval ani nepreukázal.

49. Prihliadnuc na všetky relevantné okolnosti posudzovanej veci súd dospel k záveru, že nedošlo k tak vážnemu zásahu do vážnosti a dôstojnosti žalobcu, ktorý by odôvodňoval priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá sa priznáva len vo výnimočných prípadoch.

50. Pokiaľ ide o nárok žalobcu sa uloženie povinnosti zdržanie sa neoprávnených zásahov do jeho osobnosti súd uvádza, že cieľom takejto tzv. negatívnej žaloby je vymôcť upustenie od pokračovania neoprávnených zásahov do osobnostných práv fyzickej osoby. Využíva sa najmä, ak majú zásahy trvalý charakter. Negatívna žaloba, aby mohla byť úspešná, musí obsahovať presnú formuláciu, aké činy sú predmetom žaloby, univerzálne formulácie (napríklad povinnosť zdržať sa urážlivých výrokov) v tomto prípade neuspeli. V spore treba uviesť presnú špecifikáciu konania. Negatívna žaloba sa využíva, ak je splnená podmienka, že neoprávnený zásah do osobnostných práv trvá, alebo sa v budúcnosti môže opakovať. V posudzovanej veci sa žalobca domáhal uložiť žalovanej povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do jeho osobnosti, najmä do jeho súkromia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Takémuto všeobecnému žalobnému návrhu s poukazom na vyššie uvedené nebolo preto možné vyhovieť.

51. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo. Súd vyhovel žalobe v rozsahu 50%, teda pomer úspechu žalobcu voči žalovanej predstavuje 50 %, v ktorom rozsahu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to písomne v 2vyhotoveniach (§ 359 C.s.p.) .

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.). V zmysle § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1, 2 a 3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len "oprávnený").

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku).